

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Ambitionen er at give en effektiv og målrettet bistand, der løbende justeres i samarbejde med modtagerlandenes regeringer og civilsamfund, efter hvad der er behov for. Det er ikke en målsætning i sig selv at give en høj procent, selv om jeg ved, at vi i dette Folketing har brugt timer på at diskutere procenter. Målsætningen er at give en god og effektiv bistand, og det vil den danske regering stadig væk gøre.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Vil ordføreren bekræfte det, som hun sagde i sin ordførertale, nemlig at vi ikke uden mere bistand når 2015-målet? Hvordan hænger det sammen med det, man i øjeblikket er i gang med i Danmark, nemlig at nedjustere bistandsniveauet fra der, hvor vi er i dag, til en bundgrænse på 0,8 pct.? Vil ordføreren også bekræfte, at der i EU lige nu diskuteres, hvordan niveauet for bistand kan hæves? Er det derfor ikke en målsætning i sig selv, at der kommer flere ressourcer til udviklingslandene?

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Det her handler om at nå 2015-målene. Det er en kollektiv opgave for hele verdenssamfundet. Det er derfor, man diskuterer det her i FN, New York. Det er det forum, man diskuterer det her i. Det er ikke en opgave for Danmark alene. Derfor er det måske ikke så forfærdelig relevant at diskutere det danske bistandsniveau, så længe vi ligger blandt de fem lande i verden, der giver allermost udviklingsbistand pr. indbygger.

Jeg synes faktisk, at der må lidt fairness til, sådan at vi siger, at vi går ind og påvirker drøftelsen i de andre lande, der ligger meget lavt – der er også EU-lande, der ligger lavt, og det er ikke bare de nye medlemslande – for at få et generelt højere niveau. Det vil batte. Det vil ikke batte, at Danmark bruger 1, 1,5 eller 2 mia. kr. mere til hele verden.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil tro, at det er svært at få en uenighed om, at bistanden skal være god og effektiv.

En af de ting, som jeg synes er lidt mærkelig, og som jeg gerne vil have ordførerens kommentar til, er, at man i regeringsgrundlaget fastslår,

at den multilaterale bistand skal bringes på niveau med ligesindede landes.

Ordføreren har lige, synes jeg, med stor varme i stemmen talt om, hvor vigtigt det er, at Danmark så at sige påtager sig et lederskab for at få andre lande til at følge Danmarks gode eksempel.

Kl. 15.45

Er det så ikke mærkeligt at deponere sin beslutning om, hvor meget den ene eller den anden eller den tredje multilaterale udviklingsorganisation skal have, i ligesindede lande? Bør det ikke være dansk beslutning ud fra danske prioriteter, hvordan vi bedst muligt kan påvirke prioriteten der?

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jo, det kan man sige, men det ene udelukker vel ikke det andet. Vi har ikke deponeret noget noget som helst sted. Nu er den undersøgelse ikke færdig endnu, så jeg kan ikke sige noget om den. Men der er jo ikke noget galt i at foretage en sammenligning med andre lande, specielt ikke når vi taler om at effektivisere og målrette bistanden globalt. Og når vi taler om donorsamarbejde og i øvrigt højere EU-bistand, er det jo meget fornuftigt at foretage en analyse af, hvordan Danmark ligger i forhold til andre lande, så man har et fælles udgangspunkt, når man diskuterer, hvordan midlerne skal anvendes.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu troede jeg, undersøgelsen handlede om, hvordan man fik mest udvikling for pengene, og det synes jeg er al ære værd. Jeg synes, det er meget vigtigt, at man fastholder den årelange tradition, vi har i Danmark, for at evaluere, om bistanden er god og effektiv.

Det, jeg synes er lidt mærkeligt, er, at bistanden skulle være mere målrettet, hvis vi giver det samme forholdsmæssigt som f.eks. Norge. Jeg kan simpelt hen ikke logisk forstå, at de to ting hænger sammen, at bistandens kvaliteter hænger sammen med, om vi giver procentuelt det samme som ligesindede lande.

Det er derfor, jeg synes, det er et mærkeligt udsagn i regeringsgrundlaget, at vores bidrag til multilaterale udviklingsorganisationer bør bringes på niveau med ligesindede landes. For der er simpelt hen ikke nogen kvalitet i, at man bare giver det samme. Tværtimod kunne der være en pointe i, at man supplerede hinanden forskellige